

ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΟ ΓΙΓΝΕΣΘΑΙ

ΤΟ ΕΠΙΣΗΜΟ ΕΝΤΥΠΟ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ
ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΝΩΣΕΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ (F.E.U.)

ΕΤΟΣ 1^ο Τεύχος 2^ο

ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΕΣ

η Τελευταία Γραμμή Άμυνας
το Τελευταίο Απόσπασμα.

Αυτοί που δεν έχουν την πολυτέλεια να αποτύχουν

ΣΕΠΤ. ΟΚΤ. ΝΟΕΜΒ. '99

Η ΔΡΑΣΗ ΤΩΝ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΩΝ ΣΤΟ ΕΠΟΣ ΤΟΥ 1940

1941: Οι άνδρες της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας Κορυτσάς μπροστά στο Δημαρχείο της πόλεως. Διακρίνονται οι επαγγελματίες πυροσβέστες (με τα πλατιά καπέλλα) και οι έφεδροι στρατιώτες πυροσβέστες (με τα γαλλικού τύπου καπέλλα).

Με την ευκαιρία του εορτασμού της Εθνικής Επετείου για το έπος του 1940, θεωρούμε σκόπιμο να αναφερθούμε στην τεράστια συμβολή των Ελλήνων Πυροσβεστών και στην ανυπολόγιστη προσφορά τους στον αγώνα του έθνους.

Είναι χαρακτηριστική η δράση των Πυροσβεστών της Πάτρας, οι οποίοι από τις 09:00 η ώρα της πρώτης ημέρας του πολέμου ενεπλάκησαν στον αγώνα κινητοποιούμενοι για κατάσβεση πυρκαγιών και παροχή βοήθειας στα θύματα του ανηλεούς και άδικου βομβαρδισμού της ανοχύρωτης πόλης τους, όπου οι νεκροί και οι τραυματίες υπερέβησαν τους 500.

Αδιαφορώντας για τους κινδύνους και αψηφώντας την ίδια την ζωή τους σε ώρα

συναγερμού και βομβαρδισμού, που όλοι έσπευσαν να καλυφθούν, οι πυροσβέστες σε όλες τις πόλεις της Ελλάδος πήγαιναν εκεί, που το καθήκον, τους καλούσε.

Μετά δε, την αναχαίτιση των εισβολέων και την έναρξη της προέλασης του Ελληνικού στρατού, οι πυροσβέστες ακολουθούσαν πάντα τα προελαύνοντα τμήματα, υποστηρίζοντας τα στρατιωτικά εφόδια και βοηθώντας με κάθε μέσο στη μεταφορά των τραυματιών και στην προώθηση των εφοδίων.

Με την είσοδο των ελληνικών τμημάτων στα εδάφη της Β. Ηπείρου οι Έλληνες πυροσβέστες πάτησαν κι αυτοί την ελληνική αυτή περιοχή.

Την 22.11.1940, ημέρα απελευθέρωσης

της Κορυτσάς, οι πυροσβέστες ακολουθώντας πάντα τους μαχόμενους στρατιώτες εισήλθαν σ' αυτή και μετά από ένα μήνα περίπου λειτούργησαν επίσημα την πρώτη και μοναδική Πυροσβεστική Υπηρεσία στην ιστορία του Σώματος εκτός της ελληνικής επικράτειας, αλλά στην ψυχή του αλύτρωτου ελληνισμού στην Β. Ήπειρο στην Κορυτσά.

Η Πυροσβεστική Υπηρεσία Κορυτσάς, στεγάστηκε στο Δημαρχιακό Μέγαρο της πόλεως και άρχισε το έργο της από την 3ην Ιανουαρίου 1941. Κατά το μεγάλο βομβαρδισμό της 6ης Ιανουαρίου 1941, που είχε ως σκοπό να σταματήσει την προέλαση των Ελληνικών Στρατευμάτων, ο Πυροσβεστικός Σταθμός επενέβη αμέσως και η δράση σχολιάστηκε με ευμένεια από τις τοπικές Αρχές.

Κατά το βομβαρδισμό εκείνο πολλά άτομα, στρατιώτες και πολίτες, έχασαν τη ζωή τους και περισσότεροι τραυματίστηκαν. Οι υλικές ζημιές από τις καταστροφές ήταν ανυπολόγιστες.

Τα περισσότερα σπίτια καταστράφηκαν και ανάμεσα σε αυτά και η Μητροπολιτική εκκλησία. Το ηθικό, όμως, των κατοίκων παρέμεινε ακμαίο. Βοήθησαν τους πυροσβέστες και εργάστηκαν μαζί τους κατά το βαρύ καστασβεστικό και διασωστικό τους έργο, αφηλώντας τον κίνδυνο νέας επιδρομής των εχθρικών αεροπλάνων.

Οι βομβαρδισμοί της πόλεως της Κορυτσάς και της περιοχής της, από τα εχθρικά αεροπλάνα, ήταν ασταμάτητοι και το έργο του προκεχωρημένου αυτού Πυροσβεστικού Σταθμού βαρύ και επίπονο.

Οι υπηρεσίες του κοντά στο ένδοξο Ελληνικό Στρατό και τους ηρωικούς κατοίκους της Βορείου Ηπείρου ήταν πολύτιμες και ανεκτίμητες, μέχρι την 12η Απριλίου 1941, που με Διαταγή του Αρχηγού της Στρατιάς, διατάχτηκαν να εκκενώσουν την πόλη όλες οι Στρατιωτικές και Πολιτικές Αρχές.

Την ημερομηνία αυτή, φορτώθηκε όλο το πυροσβεστικό υλικό και το προσωπικό του Πυροσβεστικού Σταθμού της Κορυτσάς ετοιμάστηκε να αναχωρήσει, σύμφωνα με την προαναφερθείσα Διαταγή. Την τελευταία όμως στιγμή, έφτασε στο Διοικητή του Σταθμού η αναγγελία μεγάλης πυρκαγιάς σε στρατιωτικό υλικό από την οποία κινδύνευε το χωριό Μπομποτίστα.

Χωρίς δισταγμό, ο Διοικητής του διαλυμένου, πλέον, Πυροσβεστικού Σταθμού, διέταξε την εκφόρτωση των υλικών από το πυροσβεστικό όχημα και με όλη τη δύναμη των πυροσβεστικών του υπαλλήλων έτρεξε και έσβησε την πυρκαγιά, που

Γενική άποψη της Ελληνικής Κορυτσάς

απέιχε 10 χλμ. από την πόλη της Κορυτσάς, έπειτα από τριώρες προσπάθειες.

Μετά την κατάσβεση, επέστρεψαν στην πόλη, ξαναφόρτωσαν τα υλικά και αναχώρησαν το βράδυ, στις 12 Απριλίου 1941, τελευταίοι, γιατί στο μεταξύ είχαν αποχωρήσει και τα τελευταία τμήματα της Χωροφυλακής, σύμφωνα με το σχέδιο αποχωρήσεως των Στρατιωτικών και Πολιτικών Αρχών.

Με πόνο ψυχής και δάκρυα στα μάτια αντίκριζαν, για τελευταία φορά, την ηρωική πόλη της Κορυτσάς.

Έπαιρναν μαζί τους, όμως, και τον πανελλήνιο, αιώνιο πόθο μίας ελεύθερης Βορείου Ηπείρου, όπως την είχαν ζήσει - έστω και λίγο καιρό- με την εκεί ίδρυση της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας.

Αυτοί είναι οι Έλληνες Πυροσβέστες : μάχιμοι στην ειρήνη και μαχητές στον πόλεμο !!!

**ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΟΥ
ΣΩΜΑΤΟΣ Α.Π.Σ. 1980**